

Végleg gyökeret vert a néptánc Martonoson

– Vasárnap került megrendezésre a faluban a III. Nemzetközi Néptáncfesztivál –

Zsúfolásig megtelt vasárnap délután a szépen felújított Kultúrotthon nagyterme. Sok volt a fellépő is, de nézőközönségben sem volt hiány. Az immár hagyományos rendezvényen a martonosi műkedvelők mellett bemutatkoztak a község néhány művelődési egyesületének néptáncosai valamint a falu két magyarországi testvértelepülésének, Algyőnek és Gátérnak a tánc csoportja is.

– Ezt a számunkra igazi ünnepet nagy készülődés előzte meg. Szinte mindenki eljött, akit meghívtunk, egyedül a hajdújárásiak maradtak távol, akiknek ugyancsak ma van egy hasonló rendezvényük. A fesztivál ötlete **Szécsi Zsolt** horgosi néptáncoktatótól ered, aki annak érdekében, hogy a gyerekek motiváltabbak legyenek, minden településünkön, ahol néptáncot tanít, megszervezte ezt a néptánc találkozót, így persze nálunk is, mi pedig örömmel fogadtuk ötletét – mondta még a rendezvény kezdetén **Szél János**, a szervező Testvériség Művelődési Társulat elnöke. – Községünkben egyébként eljöttek a horgosiak, a kispiciak, az oromhegyesiek, a tóthfalusiak, de itt vannak királyhalmi táncos barátaink is. A fellépőket kétféle szakmai zsűri értékeli, hogy azért mégis legyen valami súlya ennek a fellépésnek, de nem ez a lényeg, hanem az, hogy alkalmat adjunk a táncosoknak a fellépésre, a megméretetésre. A zsűrizés magukat a táncoktatókat is segíti, hiszen megtudhatják, mik a hibák, mik azok a dolgok, amelyekre a jövőben fokozottabb figyelmet kell fordítaniuk, a fellépés pedig magukat a táncosokat segíti, hiszen tanulnak egymástól, látják ki milyen táncokkal lép fel, amelyekkel később ők is megpróbálkozhatnak, és nem utolsósorban igen fontos tényező, hogy ismerkednek, barátkoznak egymással.

Szécsi Zsolt úgy nyilatkozott nekünk a Kultúrotthon balkonján, hogy közben a teremben folyt a fellépéseket követő tánc ház, amelyet ő vezetett. Fura egy helyzet, de ment minden, mint a karikacsapás.

– Egy fiatal, ambiciózus vezetés állt Martonoson a művelődési egyesület élére, aminek eredményei máris látszanak. Jól esik ide kijárni tanítani, a táncpróbák nagyszerű hangulatban telnek, és örömmel nyugtázom, hogy egyre több a gyerek, ami - figyelembe véve az elvándorlás tényét – igencsak örvendetes. Három tánc csoporttal dolgozunk, ami egy kis faluban nagy dolog. Jó érzés látni, hogy a kezdeteket követően a martonosiak önállósodtak. Az első fesztivált még én szerveztem, most meg csak nézem, táncolok és gyönyörködöm bennük – mondta Zsolt és sietett le a terembe folytatni a tánc házát.

A Testvériség Művelődési Társulat köszönettel tartozik a martonosi embereknek, akik teljes mellszélességgel a fesztivál mellé álltak. Vannak akik a vacsorának valót ajánlották fel, vannak akik munkájukat adták, az asszonyok finom kalácsokat sütöttek, sőt bejöttek feltakarítani a Kultúrotthont is. Az Omega és a Telek Paprika magánvállalatok is támogatást nyújtottak, ahogyan a falu helyi közössége és a községi önkormányzat is, a helyi vadászegyesület pedig egy őzet adományozott.

Ezek után nem maradt más hátra, mint kihirdetni a zsűri értékelését és egy kellemes hangulatú baráti csevegés közben elfogyasztani a finom vacsorát.

Bödő Sándor
Fotók: Kónya Róbert